ادامه از صفحه اول

دیرشد اماشد

در پایان هم به خوبی و خوشی با گروه خداحافظی کردم و ای‌کاش این حال خوب تا اکران با همه ما بود.

اما غائله به اینجا ختم نشد و اختلاف تهیه‌کننده و کارگردان بر سر اضافه‌شدن دو، سه سکانس کلیدی و مهم به وجود آمد و ما نمی‌دانستیم پس از پایان فیلم‌برداری موضوع از چه قرار است و حکمیت و نهایتا تصمیم به فیلم‌برداری آنها برای من به‌عنوان کسی که همیشه اول با احترام به مخاطب نقش را می‌پذیرم و به عشق برقراری ارتباط با ایشان، علامت سؤال ایجاد کرد!

این سؤال نه‌تنها برای من که برای برخی از سایر بازیگران و عوامل هم عمده شد و نهایتا شنیدم که تهیه‌کننده و کارگردان توافق کرده‌اند دو نسخه را به مخاطب نشان دهند؛ نسخه کارگردان در جشنواره و نسخه مورد تأیید تهیه‌کننده در زمان اکران. نسخه تهیه‌کننده همان است که در فیلم‌نامه بود و اجرا شد اما نسخه مورد تأیید کارگردان را دیدم؛ فقط بحث اضافه‌شدن سه سکانس نبود!

تغییرات در فیلم‌نامه و مونتاژ به‌گونه‌ای که در خدمت آن دو، سه سکانس جدید باشند، صدمه اساسی به فیلم زده است.

از اینکه از اعتماد و عشقی که به این پروژه داشتم، سوءاستفاده شد؛ متأسفم و به دلیل احترام ویژه‌ای که برای مخاطبان عزیز قائل هستم، خواستم پیش از نمایش فیلم به ایشان اعلام کرده باشم که این فیلم‌نامه‌ای نبود که قرار بود بازی کنم و در نتیجه این فیلم که می‌توانست اثر خوبی در کارنامه همه ما ازجمله آقای کیمیایی باشد، ارزشش را به مسائل شخصی باخت و آن نشد که با وجود «دیربودن» قرار بود، بشود! و در آخر انتقادی هم به هیئت انتخاب جشنواره فجر دارم؛ اگر از کسانی که تخصصشان سینما و سینمای حرفه‌ای بود بیشتر در این شورا استفاده می‌شد، در آن صورت نقاط ضعف و قوت فیلم‌ها بیشتر جلوه می‌کرد و انتخاب‌ها این‌گونه نبود که الان هست. آقای افروغ در مصاحبه‌هایشان تأکید داشتند که فیلم‌ها خیلی با حساسیت انتخاب شدند، اگر این‌گونه است، چرا باید فیلم «قاتل اهلی» در جشنواره، آن‌هم در بخش سودای سیمرغ نمایش داده شود. کاش فیلم‌های دیگرانی که نادیده گرفته شدند، به‌جای این فیلم نمایش داده می‌شدند.

گالری گردی

نقاشی‌های بیتا وکیلی درگالری ایوان

● مجموعه‌ای از جدیدترین آثار بیتا وکیلی در گالری ایوان به نمایش درآمد.

گالری ایوان از روز جمعه هشتم بهمن میزبان مجموعه‌ای از نقاشی‌های بیتا وکیلی شده که در ادامه آثار قبلی او و با توجه به شرایط اجتماعی و فرهنگی جهان امروز به وجود آمده است. در این نمایشگاه که «عبور باید کرد» نام دارد، ۱۲ تابلو با تکنیک ترکیب مواد روی بوم به نمایش گذاشته شد.

وکیلی در این مجموعه نوعی دوگانگی و شرایط عبور از آن را به تصویر می‌کشد. در ابتدا جهان مغشوش امروز ما را تصویر می‌کند و سپس مسیر بیرون‌رفتن از آن را پیشِ‌روی ما می‌گذارد. تصویری از سازه‌های فلزی و شهرسازی مدرن در کنار جنبه‌های شرقی و بافت‌های نرم، می‌تواند نشانگر تلاشی برای نزدیکی شرق و غرب باشد. نقاش در این مجموعه با خوش‌بینی خاصی که نشانگر فرهنگ غنی ایرانی است، برخورد تمدن‌ها را با ترسیم نشانه‌هایی مانند راه‌ها و پل‌ها در کنار فرم‌های جنینی که نمایانگر زندگی هستند، به چالش کشیده است.

بیتا وکیلی متولد ۱۳۵۲ تهران است. او لیسانس نقاشی را از دانشگاه هنر و معماری و فوق‌لیسانس را از دانشگاه هنر اخذ کرده است. وکیلی علاوه بر برپایی هفت نمایشگاه انفرادی، در ۲۸ نمایشگاه گروهی و ۱۳ حراج داخلی و بین‌المللی نیز شرکت داشته است.

گفتنی است گالری ایوان مانند نمایشگاه‌های گذشته، درصد متعلق به خود از محل فروش این آثار را به یکی از خیریه‌های معتبر اهدا خواهد کرد. نمایشگاه «عبور باید کرد» هشتم تا ۲۲ بهمن ۱۳۹۵ در گالری ایوان به آدرس الهیه، خیابان مهدیه، خیابان جبهه، کوچه لسانی، بن‌بست حمید، شماره یک برقرار است و علاقه‌مندان می‌توانند هر روز به جز شنبه‌ها از ساعت ۱۶ تا ۲۰ از این آثار دیدن کنند.

یک پوستر، یک جشنواره

بدون تاریخ، بدون امضا/ برادران جلیلوند

نمایش تکاپوی درون

احمدرضا دالوند

در فیلم «بدون تاریخ، بدون امضا»، در مواجهه دو شخصیت، گذشته‌ای قدیمی مرور می‌شود و تکاپویی در درون شخصیت اصلی شکل می‌گیرد که خود سرآغاز مسیری طولانی است. فیلم به عواطف انسانی و رازها و دروغ‌های رایج در جامعه می‌پردازد و پیوستگی گذشته و حال را پررنگ می‌کند. به نقل از وحید جلیلوند، کارگردان فیلم: «شاید در فیلم لحظه‌ها و بخش‌های معمایی داشته باشیم؛ اما مبنای فیلم به‌هیچ‌وجه معمایی نیست». در طراحی پوستر، شخصیت‌های اصلی فیلم یعنی هدیه تهرانی و امیر آقایی، با « ترکیب‌کردن عناصر بصری» یا کامپاوند Compound، در کالبد شخصیت محوری فیلم یعنی نوید محمدزاده، به معادل تصویری ساده و تقریبا گویایی از محتوای فیلم دست یافته است. محتوایی که به‌طور خلاصه چنین است: «در این فیلم با مواجهه دو شخصیت، گذشته‌ای قدیمی مرور می‌شود و تکاپویی درون شخصیت اصلی شکل می‌گیرد که خود سرآغاز مسیری طولانی است. فیلم به عواطف انسانی و رازها و دروغ‌های رایج در جامعه می‌پردازد و پیوستگی گذشته و حال را پررنگ می‌کند». تکنیک کامپاوند راه کوتاهی برای خلاصه‌گویی زبان تصویری در پردازش پوستر در چنین مواقعی است و در اینجا، طراح پوستر، امیرحسین شجاعی، توانسته تکاپوی درون شخصیت اصلی فیلم را القا کند. این تمهید البته سوابقی طولانی در پردازش پوستر از دیرباز تاکنون داشته است. می‌توان به طراحی علی خسروی برای پوستر فیلم «نان و شعر» ساخته کیومرث پوراحمد و به طراحی فراموش‌نشدنی شادروان مرتضی ممیز برای پوستر فیلم «گوزن‌ها» و فیلم «بلوچ» ساخته مسعود کیمیایی اشاره کرد. تکنیک کامپاوند به‌وفور در طراحی پوستر فیلم در همه جای دنیا به کار می‌رود و بی‌تردید معمول‌ترین شیوه بیانی در پوسترهای سینمایی است؛ تاآنجاکه گویی به کلیشه‌ای گریزناپذیر تبدیل شده است. چنانچه بخواهیم نمونه‌های بین‌المللی این تمهید طراحی را ذکر کنیم، سخن به درازا می‌کشد. بلافاصله باید گفت چنین تمهیدی در طراحی پوستر فیلم سینمایی گوزن‌ها و بلوچ، اصلا القای کلیشه نمی‌کند؛ زیرا با لحن تصویری و تکنیک طراحی مرتضی ممیز به‌گونه‌ای ارائه شده که طراوت تکنیک استاد، مانع از برداشتی این‌چنین می‌شود.

بازتاب جهانی تصمیم بازیگر ایرانی برای تحریم مراسم اسکار

ترانه علیدوستی: اگر بتوانم هم به اسکار نمی‌روم

هادی آذری: دستور دونالد ترامپ، مبنی‌بر توقف یک‌ماهه صدور ویزا برای شهروندان ایرانی و چند کشور دیگر، با واکنش بازیگر ایرانی همراه شد.

ترانه علیدوستی، بازیگر ایرانی یکی از دو نقش اصلی فیلم «فروشنده» که به نمایندگی از ایران در بخش فیلم خارجی اسکار حضور دارد، در مخالفت با تصمیم دونالد ترامپ مبنی‌بر اینکه صدور ویزای شهروندان هفت کشور مسلمان را به طور موقت قطع خواهد کرد، در مراسم اسکار امسال حاضر نخواهد شد. علیدوستی تصمیم خود را برای تحریم مراسم اسکار در صفحه توییتر خود با نوشتن این جمله علنی کرد: «تصمیم منع صدور ویزا برای ایرانی‌ها از سوی ترامپ عملی نژادپرستانه است و این طرح، چه این رویداد فرهنگی را دربر بگیرد و چه نگیرد، من به نشانه اعتراض در مراسم اسکار ۲۰۱۷ شرکت نخواهم کرد». این بازیگر ایرانی همچنین در گفت‌وگویی که روزنامه نیویورک‌تایمز از طریق ایمیل با او انجام داد، اعلام کرد حتی اگر این ممنوعیت تأثیری بر امکان دریافت ویزا از سوی او نداشته باشد، باز هم روز ۲۶ فوریه در مراسم اسکار شرکت نخواهد کرد. او در همین رابطه افزود: «تصمیم گرفتم حتی اگر بتوانم موفق به دریافت ویزا شوم، در این مراسم شرکت نکنم، چون این مسئله عمیقا مردم عادی کشورم را آزرده‌خاطر می‌کند که از حق قانونی خود برای دیدار با فرزندانشان در خارج از کشور یا ادامه تحصیل محروم شوند». به گزارش نیویورک‌تایمز، فیلم فروشنده که با تأیید دولت ایران به‌عنوان نماینده سینمای این کشور در مراسم جوایز اسکار حضور دارد، یکی از پنج فیلمی است که برای کسب عنوان بهترین فیلم خارجی با هم رقابت می‌کنند. این فیلم را اصغر فرهادی کارگردانی کرده که پیش از این، دیگر فیلمش، «جدایی نادر از سیمین» در سال ۲۰۱۲ موفق به کسب جایزه اسکار بهترین فیلم خارجی شده بود.

علیدوستی در ادامه گفت‌وگویش با نیویورک‌تایمز به این اشاره کرد که تصمیمش را با اصغر فرهادی در میان نگذاشته و نمی‌داند چه کسی به نمایندگی از این فیلم در مراسم اسکار حضور خواهد داشت. او هم‌چنین گفت که این کارگردان معمولا هنرپیشه‌های اصلی فیلمش را با خود به مراسم جوایز سینمایی می‌برد؛ اتفاقی که در جشنواره کن نیز رخ داد و در آن مراسم او و شهاب حسینی، فرهادی را همراهی کردند. در آن مراسم شهاب حسینی توانست اولین بازیگر ایرانی نام بگیرد که نخل طلای کن را به خانه می‌برد. علاوه‌براین، «فروشنده» برای دریافت جایزه بهترین فیلم‌نامه و بهترین نقش اول زن نیز نامزد شده بود. این بازیگر همچنین اشاره کرده که ایالات متحده سفارتی در تهران ندارد و اینکه ایرانی‌ها اغلب برای دریافت ویزا به کشورهای همسایه سفر می‌کنند. او درهمین‌باره به این روزنامه گفت: «بسیاری از مردم دارای موارد پزشکی فوری‌اند. مطمئنم که تمامی آنها فقط به‌خاطر تفریح و تعطیلات این مسیر سخت را به جان نمی‌خرند؛ خیلی از آنها گرفتاری‌های جدی‌تری دارند». او در ادامه افزود: «مطمئنم که ایالات متحده نیز به‌نوبه خود از حضور مهاجران ایرانی سود برده است و همچنین از مردمی که آنجا کار کرده و به این کشور خدمت کرده‌اند. بنابراین برای من قابل‌قبول نیست به دولتی احترام بگذارم که به مردم کشورم احترام نمی‌گذارد». بااین‌حال، از نظر برخی از طرفدارانش، او با شخصی‌کردن سیاست‌های ایالات متحده یک فرصت بزرگ را از خود گرفته است البته با این فرض که او اصلا موفق به دریافت ویزا برای حضور در این مراسم بشود. همچنین سخنگوی آکادمی علوم و هنرهای سینمایی (اسکار) به درخواست فوری نیویورک‌تایمز برای اعلام نظر درباره موضع‌گیری بازیگر ایرانی پاسخی نداده است.

عکس: عباس کوثری، شرق

بازتاب تحریم ترانه

اما گفت‌وگوی ترانه علیدوستی با نیویورک‌تایمز بازتاب وسیعی در رسانه‌های جهان داشت. رویترز با انتشار خبر تحریم اسکار از سوی این بازیگر، آورد: «علیدوستی از بهترین بازیگران سینمای ایران است که سیمرغ بلورین جشنواره فجر را در کارنامه دارد». ایندیپندنت دراین‌باره نوشت: این نخستین‌بار نیست که اسکار با جنجال دیدگاه‌های نژادپرستانه روبه‌رو می‌شود. سال پیش نیز بی‌توجهی به سیاه‌پوستان موجب شد تا شماری از چهره‌های مطرح چون اسپایک لی و جیدا پینکت اسمیت این مراسم را تحریم کنند.

ایندی‌وایر نیز دراین‌باره نوشت: اگر «فروشنده» جایزه اسکار را ببرد، غیبت علیدوستی بسیار طعنه‌آمیز خواهد شد و یادآور تلخی این امر است که هالیوود هم نمی‌تواند تصویر آمریکا را در چشم جهانیان نجات دهد. همچنین دیلی‌میل دراین‌باره نوشت: «بازیگر ۳۳ساله که به‌عنوان ناتالی پورتمن ایران شناخته می‌شود، اسکار را به دلیل نژادپرستانه‌بودن دستور ترامپ تحریم کرد. این خبر منجر به کامنت‌گذاشتن وسیع مردم درباره این خبر شده که در بیشتر موارد تصمیم ترامپ را تقبیح و اعلام کرده‌اند ایران را دوست دارند».

واشنگتن‌پست این موضع‌گیری ترانه علیدوستی را یادآور سخنرانی مریل استریپ در دعوت به خیزش علیه سیاست‌های ترامپ خوانده و توییت و مصاحبه او را با نیویورک‌تایمز نقل کرده است. این نشریه معتبر به واکنش‌های متعدد حمایت از علیدوستی در توییتر نیز اشاره کرده است و درعین‌حال افزوده نمی‌توان پیش‌بینی کرد که این عمل به‌نفع فیلم فرهادی در اسکار شود یا ضد آن کار کند.

هالیوودریپورتر نیز با انتشار این خبر اعلام کرده هنوز اصغر فرهادی و شهاب حسینی، بازیگر اول این فیلم، دراین‌باره نظر خود را ابراز نکرده‌اند.

بلیمیش نیز این تحریم را با سخنان عتاب‌آمیز مریل استریپ در گلدن‌گلوب مقایسه کرده و نوشته است: به نظر نمی‌رسد ترامپ موافقان زیادی در هالیوود داشته باشد. این سایت سینمایی افزوده است: این تحریم می‌تواند آغازی بر موضع‌گیری‌های جدید باشد و در نهایت موجب شود مراسم اسکار امسال شماری از چهره‌های مهم خود را از دست بدهد.

خوانندگان واشنگتن‌پست چه نوشتند؟

جالب اینکه خوانندگان واشنگتن‌پست نیز نسبت به این خبر واکنش‌های متفاوتی داشته‌اند. کاربری با تمجید از این تصمیم علیدوستی نوشته است: «به‌نظر آمریکا به جایی امن برای رفتارهای افراطی بدل شده که افراد به‌اشتباه از آن تحت عنوان «آزادی بیان» یاد می‌کنند. کاری که ترامپ با آمریکا می‌کند همان کاری است که افراد مستبد همیشه انجام داده‌اند، ولی آمریکا نام آن را «دموکراسی» می‌گذارد.»

کاربری دیگر نوشته است: «ایرانی‌ها در میان تمامی مسلمانان نگاه مثبت‌تری به آمریکا دارند... هیچ شهروند ایرانی‌ای تاکنون به جرم فعالیت تروریستی علیه آمریکا متهم نشده است... میلیون‌ها ایرانی در آمریکا حضور دارند که در زمره شهروندان تحصیل‌کرده و خوب آمریکا محسوب می‌شوند». خواننده‌ای هم به جای خالی کشورهای عربستان، پاکستان و افغانستان در فهرست آقای ترامپ اشاره کرده که از قضا بیشترین مشکل را از لحاظ افراط‌گرایی دارند.

کاربری دیگر با اشاره به اظهارات علیدوستی نوشته: «برای هیچ‌کس مهم نیست و فقط خودت ضرر می‌کنی! بعضی بچه‌ها هیچ‌وقت بزرگ نمی‌شوند». کاربری دیگر نوشته: «او مراسمی را تحریم کرده که در هر صورت شاید حتی نتواند در آن حضور پیدا کند». خواننده دیگری هم با نوشتن این عبارت این‌گونه واکنش نشان داده است: «اگر می‌خواهد به ترامپ اعتراض کند، چرا خود را از حضور در یکی از بزرگ‌ترین اجتماعات ضدترامپ محروم می‌کند؟»

سخنگوی آکادمی علوم و هنرهای سینمایی به درخواست فوری نیویورک‌تایمز برای اعلام نظر پاسخی نداده است. «فروشنده» به‌عنوان نماینده ایران، چند روز پیش به‌عنوان یکی از پنج نامزد اصلی بهترین فیلم خارجی معرفی شد. مراسم اسکار ۲۰۱۷، هشتم اسفند در دالبی‌تیه‌تر لس‌آنجلس برگزار خواهد شد.

پس از ۲۰ سال، برای بازگشت ابدی

زیر باران رکن‌الدین خسروی آمد

شرق: هنرمندان بسیاری آمده بودند تا در مراسم تشییع پیکر رکن‌الدین خسروی در صبح بارانی جمعه هشت بهمن، شرکت کنند و با صلابت و شکوه او را تا خانه ابدی‌اش در قطعه هنرمندان بهشت‌زهرا همراهی کنند. الهام پاوه‌نژاد، بازیگر، مجری برنامه سوگواری رکن‌الدین خسروی بود، این گوینده گفت: کلمات از دستان یخ‌زده‌ام زمین می‌افتد، قلم از حسرت، «هرمان» چنان میانه شهر گُر می‌گیرد و ما با یاد تو دوباره زاده می‌شویم چون ققنوس از میانه آتش و دود. سلام استاد! دیداری تلخ و دیر.

همچنین الهام پاوه‌نژاد متنی را به نمایندگی از سیمین خسروی، همسر رکن‌الدین خسروی، برای حاضران خواند که در آن آمده بود: «سلام و خوشامد از طرف رکن‌الدین خسروی، خودم و فرزندانم! برای شناخت خسروی کافی است به آثارش به صورت عمیق نگریست، لذا نیاز به صحبت زیاد نیست. وی به‌جز اینکه هنرمندی متعهد، خلاق و صاحب سبک باشد، یک آموزگار بود با تمام ویژگی‌هایش. او همواره به توازن و صراحت، بیان می‌کرد که از شاگردانش بسیار آموخته است حتی در دوران بیماری، تازمانی‌که ذهنش یاری می‌کرد، سعی در آموختن و آموزش داشت. خسروی بسیار ساده و بی‌ادعا زیست. وی در جمع شاگردانش بذری را آبیاری کرد که نسل آینده نیز از آن بهره‌مند خواهند شد. در اینجا لازم می‌دانم از تک‌تک عزیزان که استقبال گرمی از برگشت خسروی به خانه‌اش داشتند و عاشقانه زحمت کشیدند، از طرف خانواده وی صمیمانه سپاسگزاری کنم».

پیام جمال میرصادقی، نویسنده و دوست رکن‌الدین خسروی را که نتوانست برپا بایستد، پاوه‌نژاد خواند: «مثل یک شاپرک نقره‌ای امروز به اینجا گرد آمده‌ایم و در سوگ بزرگی سر خم کرده، ایستاده‌ایم. بزرگی که دوستی نیم‌قرن با او داشتم. دردانگیز است. هر بار فکر کردم سوگ برای من خواهد بود؛ اما چنین نشد. مرد بزرگی که بر سوگ او نشستیم، برای هویت وجودی‌اش و ماندن در این سرزمین، هر آنچه از دست‌اش برمی‌آمد و شرافتش اجازه می‌داد، انجام داد و در راه رسیدن به آن مبارزه کرد؛ اما چون نتیجه نگرفت، چاره‌ای جز ترک تلخ و دردناک اینجا نیافت».

ایرج راد ضمن تسلیت به همسر و شاگردان رکن‌الدین خسروی گفت: در تمام ۲۰سالی که از وطن دور بود، همه رکن‌الدین خسروی را به یاد داشتند و او را دوست می‌داشتند؛ چون او به پرورش شاگردانی همت گماشت که اکنون از بزرگان تئاتر این مملکت هستند. از استاد آموختند. استاد در وجود آنها زنده است. استاد در هنر نمایش آنها زنده است. رکن‌الدین خسروی با آرامی و سکوت کاری ارزشمند را در این مملکت بنا نهاد چه در اداره هنرهای دراماتیک و چه در سال‌های تدریس و از همه مهم‌تر کار نمایشی که انجام می‌داد. راد یادآور شد: کسی که برای تئاتر انگیزه نداشت، نزد استاد خسروی جایی نداشت. تئاتر برای او مقدس بود. آنچه استاد خسروی روی صحنه می‌آورد، برای همه ما مانند یک دانشگاه بود. همچنین در این مراسم، اکبر زنجان‌پور گفت: چه می‌توان از او گفت. او یک تئاتری بود. تئاتر، هنری است که با جمع سروکار دارد؛ وقتی کسی می‌خواهد حرف بزند باید جمعی حضور داشته باشند.

خسروی زمانی می‌تواند حرف بزند که جمعی باشد، اگر نباشد نمی‌تواند حرف بزند و تنها می‌ماند. تمام آلزایمری‌های دنیا به تنهایی رفتند به جهانی تنهاتر. رکن‌الدین خسروی هم به تنهایی رفت. همه تنش‌ها و حالت‌ها که دنبال کشف حقیقت بود، با رفتن او به تنهایی دانه‌دانه از او جدا شد.

حجت‌الاسلام محمود دعایی بر پیکر رکن‌الدین خسروی نماز قرائت کرد و مراسم به دلیل بارش باران در سالن انتظار تالار وحدت برگزار شد.

در این مراسم دکترعلی رفیعی، بهروز بقایی، آتیلا پسیانی، ایرج راد، اکبر زنجان‌پور، جمال میرصادقی، بهزاد فرهمند، فرخ نعمتی، میکائیل شهرستانی، آزیتا حاجیان، حسن پورشیرازی، رویا تیموریان، مسعود رایگان، بهزاد فراهانی، مهرانه مهین‌ترابی، اسماعیل خلج، علی رفیعی، گوهر خیراندیش، عطاءالله کوپال، خسرو احمدی، اصغر دشتی، صدیق تعریف، محمدرضا خاکی، هوشنگ گلمکانی، شبنم مقدمی، الهام پاوه‌نژاد، علی مرادخانی، مهدی شفیعی، مسعود دلخواه، حمید پورآذری، کوروش نریمانی، جلیل فرجاد، بهرام ابراهیمی، خسرو احمدی، کاظم بلوچی، علی پویان و تعدادی دیگر از هنرمندان حضور داشتند. حضور چهره‌های هنری از نسل‌های متفاوت از ویژگی‌های این مراسم بود.

رکن‌الدین خسروی ۲۶ دی در لندن درگذشت و پس از ۲۰ سال پیکر بی‌جانش برای تشییع و خاکسپاری به ایران برگردانده شد.

زیر آسمان فیروزه‌ای

حجت امانی آثارش را به آمریکا برد

● **شرق:** مجموعه آثار حجت امانی در موزه ویلیام بنتون آمریکا به نمایش درمی‌آید. این نمایشگاه از امروز ۲۶ ژانویه تا پایان مارس ادامه خواهد داشت.

امانی در گفت‌وگو با« شرق» درباره چگونگی برگزاری این نمایشگاه، گفت: «در این نمایشگاه مجموعه‌ای از کارهای من انتخاب شده که برخی از آنها چهره‌هایی هستند که فرم روایی‌شان مربوط به دوران صفوی است که به‌روز شده‌اند. قسمت دوم از طبیعت بی‌جان‌هایی است که از دوره‌های گذشته انتخاب کردم». او درباره مجموعه طبیعت بی‌جان توضیح داد: «در فرهنگ ما طبیعت بی‌جان به طور مستقیم مطرح نبوده است و همیشه کنار نقاشی‌های‌مان طبیعت بی‌جان را می‌دیدم که از دوره قاجار کمی استقلال پیدا می‌کند؛ بنابراین عناصر طبیعت بی‌جان دوره صفویه و قاجار را به دنیای امروز نزدیک کردم و در نمایشگاه آنها را می‌بینیم». امانی در ادامه از برگزاری نمایشگاهی دیگر هم‌زمان با نمایشگاهش در آمریکا خبر داد و گفت: «هم‌زمان با نمایشگاهم، نمایشگاهی دیگر در سانفرانسیسکو (گالری مارچ) برگزار می‌شود و سه ماه آثار را به نمایش خواهد گذاشت». این هنرمند ۳۸ ساله که نمایشگاه‌های متعددی در جهان برگزار کرده، این اقبال را داشت که منتقدان زیادی، از جمله ادوارد لوسی اسمیت به بازدید از نمایشگاهش بیایند و بر آثارش نقد بنویسند. امانی در مقطعی از فعالیت هنری خود، تمرکزش را از هنرهای سنتی به سمت هنرهای جدید بُرد؛ تا جایی که مجله «آرت رادار» آمریکا درباره‌اش نوشت: «او هنرمندی چندوجهی است که با مدیاهای گوناگون کار می‌کند؛ خواه نقاشی یا عکاسی یا خوشنویسی و گاه ترکیب آنها. کارهایش برای مخاطبان قابل شناسایی و دارای هویت ایرانی‌اند و برخلاف بسیاری از هم‌نسلانش با نگاهی مثبت به فرهنگ ایرانی می‌نگرد». آثار او که در مرز نقاشی، عکاسی، تصویرسازی و چیدمان ایستاده‌اند، گاه با هنر محیطی همپوشانی دارند، گاه با پرفورمنس. روش هنری او را هم «پروسس‌آرت» و «پسانئوپاپ» نام‌گذاری کرده‌اند.

واکنش

توضیحات کامران عدل درباره گفت‌وگویش با «شرق»

● **شرق:** کامران عدل، عکاس و معمار، توضیحاتی درباره مصاحبه اخیرش با «شرق» درباره معماری ساختمان «پلاسکو» ارسال کرده که در ادامه می‌خوانید: «در مصاحبه‌ای که روزنامه محترم «شرق» با من کرد و در صفحه ۱۰ آن روزنامه و در تاریخ ششم بهمن ۹۵ چاپ شد، اشتباهی از ناحیه من بروز کرده است که به‌این‌وسیله آن را تصحیح می‌کنم: من در آن مصاحبه گفته‌ام که در شمال خیابان استانبول، سینما «برلیان» و «هتل پالاس» را خراب کردند و به‌جای آنها پلاسکو و بازار کویتی‌ها را ساختند. در جنوب خیابان استانبول هم، سینما «مایاک» بود که سال گذشته آن را خراب کردند و یک سینمای دیگری که حالا اسمش یادم نیست ولی بقایای آن هنوز هست، ... جریان آن سینما که اسمش را فراموش کرده‌ام فکر من را مشغول کرد و مدتی فکر کردم که نام آن سینما چه بود؟ سرانجام به‌یاد آوردم که سینمایی که جنب هتل پالاس بود، سینمای پالاس نام داشت و سینمایی که نامش را فراموش کرده‌ام، همان سینما برلیان بود. فقط، چون آخر شب بود و می‌دانستم که روزنامه زیر چاپ است، اقدامی نکردم. فردای آن روز، چون دیدم که مطلب من چاپ نشده است، فکر کردم که مسئولان روزنامه از مصاحبه من صرف‌نظر کرده‌اند و من هم اقدامی نکردم. با عرض معذرت از خوانندگان محترم روزنامه «شرق»، امیدوارم که به‌زودی و در موقعیتی بهتر، خاطرات آن روزهایم را که نوجوان بودم و هرروز، از آن محل، برای رفتن به دبیرستان، عبور می‌کردم بنویسم...».

روایت «رشیدپور» از بیهوشی در برنامه زنده

● رضا رشیدپور در قالب یک پیام صوتی از عارضه خود که باعث شد در برنامه زنده از هوش برود، سخن گفت و از پیگیری‌ها و لطف مردم تشکر کرد. رضا رشیدپور روز چهارشنبه، ششم بهمن، در برنامه زنده «حالا خورشید» از هوش رفت و در بیمارستان بستری شد. او روز هفتم بهمن از بیمارستان مرخص شد؛ اما پزشکان چند روز استراحت مطلق برای وی تجویز کرده‌اند. رشیدپور در این پیام صوتی که آن را اولین بار به خبرگزاری «مهر» داد، درباره عارضه پیش‌آمده گفت: پزشکان محترم عارضه من را سنکوپ دانستند که بر اثر حجم زیاد استرس و فشار عصبی باعث می‌شود آریتمی در قلب به وجود آید و براساس‌این انسان دچار دردی عجیب در قفسه سینه و بیهوشی مقطعی می‌شود. او ادامه داد: بعد از لحظه‌ای که این اتفاق برای من رخ داد، بیهوشی من چند دقیقه طول کشید و تقریبا هنگامی در ورودی بیمارستان به هوش آمدم که بعد از آن هم به سمت اورژانس و سی‌سی‌یو رفتیم.